

Arrest

**nr. 38 550 van 10 februari 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 maart 2008 en heeft zich op 18 maart 2008 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 december 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 september 2009.

1.3. Op 8 oktober 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 oktober 2009 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn. U zou een Chaldeeuwse christen zijn afkomstig van Bagdad. U zou tot het eerste middelbaar naar school zijn gegaan. Nadien zou u in een juwelierszaak hebben gewerkt en daarna als kapper. Uw vader zou chauffeur van een tankwagen zijn. Hij zou water hebben geleverd aan het Amerikaanse leger. Uw vader werd bedreigd omdat hij voor de Amerikanen werkte. Hij zou in 2007 zijn ontvoerd en na het betalen van losgeld terug vrijgelaten. Uw zus zou zijn doodgeschoten. Ook u werd bedreigd en achtervolgd door onbekenden. U zou samen met uw tweelingzus Sonia, Irak hebben verlaten op 05/03/2008. In maart 2008 zou u in België zijn aangekomen waar u op 18/03/2008 asiel aanvraagde. Uw tweelingzus heeft in Duitsland asiel aangevraagd. Uw ouders hebben hij het UNHCR in Turkije asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, uw doopakte, een attest dat u ongehuwd bent van de Chaldeeuwse kerk, een verklaring van de politie, kopies van twee rantsoenkaarten, een kopie van een overlijdensakte, kopies van de identiteitskaarten van uw ouders, uw broer en uw zussen, kopies van de nationaliteitsbewijzen van uw ouders en van twee van uw zussen, kopies van de doopaktes van uw ouders, broer en zussen, een kopie van een woonstverklaring en een kopie van de werkbadge van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt als zou er in uw hoofde sprake zijn van systematische en persoonsgericht vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat, rekening houdend met uw leeftijd, u onvoldoende en foutief antwoordt op meerdere essentiële kennisvragen waardoor er ernstige twijfels rijzen over uw beweerd afkomst uit Bagdad. Zo weet u niet welke rivier er door Bagdad loopt. U beweert foutief dat zowel Shatt al Arab, de Tigris en de Eufraat door Bagdad lopen (CGVS, 08/09/09, p. 4). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, is het enkel de Tigris die door Bagdad loopt. Dat een inwoner van Bagdad niet weet welke rivier er door zijn stad loopt, is onaanvaardbaar. Het is ook zeer opmerkelijk dat u Abu Nuwas aan de zee situeert (CGVS, 08/09/09, p. 5). U beweert dat Abu Nuwas een oude straat is met vissers die naast de zee ligt (CGVS, 08/09/09, p. 5). Abu Nuwas of Bagdad ligt echter helemaal niet aan de zee. Abu Nuwas ligt langs de oevers van de Tigris. Dat u, als inwoner van Bagdad, de Tigris met de zee verward, is uiterst bevreemdend. Zeker aangezien u hebt verklaard dat u tot 2003 in Saadoun woonde (CGVS, 08/09/09, p. 3). Saadoun ligt vlak bij Abu Nuwas.

Verder beweert u dat Karch een wijk is die aan dezelfde kant ligt van Bagdad als Rusafa, eveneens een wijk (CGVS, 08/09/09, p. 6). Dit klopt niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het is zeer bekend dat de Tigris, Bagdad in twee delen verdeelt: de Rusafa kant en de Karch kant. Dat u, als inwoner van de stad, beide delen aan dezelfde kant van Bagdad situeert, is zeer bevreemdend.

Ook waar Sadr City ligt, weet u niet (CGVS, 08/09/09, p. 13). Sadr City ligt weliswaar niet vlak bij Bagdad Jedidah, maar dat u die zeer bekende wijk helemaal niet kan situeren in Bagdad is zeer opmerkelijk. Het feit dat u dergelijke feiten over Bagdad verkeerd aangeeft of niet weet, laat geen ruimte geloof te hechten aan uw bewering dat u uw ganse leven in Bagdad heeft gewoond, temeer daar u toch verklaart school te hebben gelopen tot en met het eerste middelbaar en nadien ook te hebben gewerkt in Bagdad. Het gaat immers om alom gekende feiten waarvan kan worden verwacht dat een inwoner van Bagdad deze kent.

Bovendien is het zeer bevreemdend dat u nog nooit van de Sumer wijk in Bagdad heeft gehoord (CGVS, 08/09/09, p. 12). U beweert wel al gehoord te hebben van een Sumer wijk in Mosul maar niet in Bagdad (CGVS, 08/09/09, p. 12). Dit is toch wel zeer vreemd, aangezien de Sumer wijk, volgens de informatie van het Commissariaat-generaal, aan Bagdad Jedidah grenst. U kan weliswaar een aantal omliggende wijken opnoemen, maar dit doet niet af aan de vaststelling dat het zeer bevreemdend is dat u van één van de omliggende wijken zelfs nog nooit zou hebben gehoord. U weet evenmin of er een luchthaven in de buurt van Bagdad Jedidah ligt (CGVS, 08/09/09, p. 12). Dit is bevreemdend aangezien 'Rashid airport' niet ver van Bagdad Jedidah ligt.

Verder is het bevreemdend dat u aangeeft dat er biljetten van 25 en 100 dinar in omloop waren in Irak na de val van het regime van Saddam Hussein (CGVS, 08/09/09, p. 15). Dit klopt niet met de informatie van het Commissariaat-generaal. Vanaf de val van het regime van Saddam Hussein waren er immers geen briefjes van 25 en 100 dinar meer in omloop in Centraal-Irak.

Bovendien is het zeer opmerkelijk dat u niets kan vertellen over de sektarische spanningen in Bagdad tussen soennieten en sjiieten. U beweert dat u het verhaal van de soennieten en de sjiieten niet kent. Volgens u vragen ze in Bagdad niet of je soennitisch of sjiietisch bent (CGVS, 08/09/09, p. 13). Bagdad wordt al sinds de val van het voormalige regime verscheurd door het sektarisch geweld tussen soennieten en sjiieten en opgedeeld in etnisch homogene wijken. Dat u hier, als inwoner van Bagdad, niets over kan vertellen is zeer ongeloofwaardig. Dit geweld heeft immers een dermate grote invloed op het dagdagelijkse leven van de inwoners van Bagdad, dat er mag worden verwacht dat iemand die beweert tot 2008 in Bagdad te hebben gewoond, hier meer concrete informatie kan geven. Hierbij moet worden opgemerkt dat u niet weet of Bagdad Jedidah een overwegend soennitische of een overwegend sjiietische wijk is (CGVS, 08/09/09, p. 6). Evenmin kan u antwoorden op de vraag of er vooral sjiietische of soennitische milities actief zijn in uw wijk (CGVS, 08/09/09, p.13). Wanneer u gevraagd wordt naar gewapende milities kan u enkel het Mehdi leger en het leger van Al Zarkawi geven (CGVS, 08/09/09, p. 13). U kan evenwel niet antwoorden op de vraag of het Mehdi leger een soennitische of een sjiitische organisatie is (CGVS, 08/09/09, p. 13). Het Mehdi leger is nochtans een uitgesproken sjiietische groepering. Of het leger van Al Zarkawi soennitisch of sjiietisch is, weet u evenmin (CGVS, 08/09/09, p. 13). Verder weet u niet of de moskee, waar u achter woonde in Bagdad Jedidah, soennitisch of sjiietisch is. U beweert zelfs dat de moskeeën in Bagdad gemengd zijn (CGVS, 08/09/09, p. 2).

Ten slotte dient er te worden opgemerkt dat u op enkele essentiële vragen over uw geloofsgemeenschap, namelijk de Chaldeeuwse kerk, in Bagdad weinig antwoorden kan geven. Zo kent u de naam van de priester van uw kerk, de Mar Eliya kerk in Bagdad Jedidah, niet (CGVS, 08/09/09, p. 12, p. 13). U kunt geen namen geven van priesters die werden gekidnapt of vermoord of die zijn gevlucht (CGVS, 08/09/09, p. 13).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vermeende afkomst uit Bagdad. Bovendien legt u verklaringen af over uw vertrek uit Irak en uw reisweg die niet kloppen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo hebt u op verschillende momenten tijdens het gehoor verklaard dat u Irak hebt verlaten om naar België te komen op 05/03/2008 (CGVS, 08/09/09, p. 4, p. 17, p. 19). U hebt verklaard dat u samen met uw tweelingzus, Sonia, bent vertrokken uit Irak om naar Europa te reizen. U hebt zelfs uitdrukkelijk verklaard dat ze een meisje alleen niet laten reizen (CGVS, 08/09/09, p. 17, p. 18, p. 19). Deze bewering is bedrieglijk, aangezien uw zus Sonia, in Duitsland asiel heeft aangevraagd op 21/02/2008 (zie beslissing in de asielaanvraag van SAAD ELIA Sonya, Bundesamt für Migration und Flüchtlinge dd.16/12/08), dus voor het moment waarop jullie samen Irak zouden hebben verlaten. Verder hebt u verklaard dat u van Duitsland naar België bent gereisd met een auto (CGVS, 08/09/09, p. 18). Ook deze verklaring is bedrieglijk. Volgens onze informatie bent u immers op de luchthaven van Zaventem aangehouden toen u met een vals paspoort van een vlucht uit Athene kwam (zie fiche Niet-begeleide minderjarige vreemdeling dd.13/3/08).

De identiteitskaart die u voorlegt, blijkt na verificatie door de Federale politie, vals te zijn. Het feit dat u een vervalste identiteitskaart hebt voorgelegd, bevestigt het vermoeden dat u de Belgische autoriteiten bewust tracht te misleiden. Dit doet ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en doet ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Dergelijke bedrieglijkheden en tegenstrijdigheden ondermijnen op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen en stellen het Commissariaat-generaal niet in de mogelijkheid een correct beeld te vormen van uw afkomst en verblijfplaatsen door de jaren heen.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vermeende afkomst uit Bagdad. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst van Bagdad, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich daar zou hebben afgespeeld. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. De manifeste bedrieglijkheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde herkomst laat evenmin toe een correct beeld te vormen van uw verblijfplaatsen door de jaren heen en uw verblijfsstatus in derde landen. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. De identiteitskaart die u voorlegt, blijkt een vervalsing te zijn. Dit doet vragen rijzen bij de bewijswaarde en de authenticiteit van de andere documenten die u heeft voorgelegd ter staving van uw asielaanvraag. Hierbij moet worden opgemerkt dat Irakese documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben aangezien Irakese documenten makkelijk illegaal te verkrijgen zijn. Bovendien moet het voorleggen van documenten gepaard te gaan met het afleggen van geloofwaardige verklaringen, hetgeen, zoals hierboven is aangetoond, geenszins het geval is. Verder dient nog te

worden opgemerkt dat de kopie van het woonstattest dat u voorlegt en dat dateert van 2007, betrekking heeft op de wijk Saadoun hoewel u verklaart dat jullie Saadoun reeds in 2003 hadden verlaten. U werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 08/09/2009 van 09.12 tot 13.45 uur, bijgestaan door een tolk die het Chaldeeus machtig is. Uw advocaat, meester Bruno Soenen, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker voorafgaand aan dat de bestreden beslissing op vele punten misleidend is, hij niet zoals zijn gezinsleden erkend is als vluchteling terwijl hij ten tijde van de problemen minderjarig was en deel uitmaakte van het gezin, het merkwaardig is dat de Commissaris-generaal stelt dat verzoeker onvoldoende geantwoord zou hebben op kennisvragen terwijl niet getwijfeld wordt aan de afkomst van zijn ouders en tweelingzus uit Bagdad, hij ingevolge het lange wachten tijdens de procedure intussen meerderjarig is geworden, zijn relaas niet ongeloofwaardig noch tegenstrijdig is, er onterecht aan zijn afkomst wordt getwijfeld en de notities van de Commissaris-generaal afwijken van die van de advocaat omtrent zijn verklaringen over de Tigris. Met betrekking tot de Conventie van Genève betoogt verzoeker dat hij zijn identiteit kan staven, tracht hij de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, meer bepaald wat betreft de rivier de Tigris, Abu Nuwas, Karch, Sadr-City, Sumer-wijk, de aanwezigheid van milities, zijn kennis over zijn religie, biljetten na de val van Saddam Hussein, zijn reisroute en zijn identiteitskaart, en besluit hij dat hij wel degelijk de nodige kennis over Irak heeft, zijn problemen in de Conventie van Genève kaderen waardoor hij net als zijn zus en ouders erkend dient te worden als vluchteling. Hij stelt nog dat de Commissaris-generaal niet omzichtig is te werk gegaan en dat de bescherming die voortvloeit uit artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet hem subsidiair nooit ontzegd mocht worden.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij, rekening houdend met zijn leeftijd, onvoldoende en foutief antwoordt op meerdere essentiële kennisvragen, in het bijzonder wat betreft de rivieren in Bagdad, Abu Nuwas, Karch en Rusafa, Sadr-City, Sumer-wijk, een luchthaven in de buurt van Bagdad Jedidah, de geldbiljetten na de val van Saddam Hussein, de sektarische spanningen in Bagdad tussen soennieten en sjiïeten en hun (gewapende) aanwezigheid in de stad en moskee, (ii) hij ook op enkele essentiële vragen over zijn geloofsgemeenschap, namelijk de Chaldeeuwse kerk, in Bagdad weinig antwoorden kan geven, zijn verklaringen over zijn vertrek uit Irak en zijn reisweg niet kloppen met de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, (iii) zijn identiteitskaart, na verificatie door de Federale Politie, vals blijkt te zijn, (iv) er, vermits er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit Bagdad, ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat zich aldaar zou hebben afgespeeld en er evenmin een correct beeld kan gevormd worden van zijn verblijfplaatsen door de jaren heen en zijn verblijfsstatus in derde landen waardoor het niet mogelijk is in te schatten of er in zijn hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en (v) de documenten die hij voorlegt niet in staat zijn bovenstaande appreciatie om te buigen.

2.3. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43 027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136 692).

2.4. Waar verzoeker vooreerst voorhoudt dat hij niet erkend werd als vluchteling terwijl hij minderjarig was ten tijde van de problemen en zijn gezinsleden erkende vluchtelingen zijn in Duitsland en Turkije, merkt de Raad op dat iedere asielaanvraag individueel moet worden onderzocht en verzoeker zijn familiebanden niet aantoot zoals blijkt uit hetgeen volgt.

2.5. In casu stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn identiteit aannemelijk te maken. Uit het document van de Federale Politie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de door verzoeker ingediende identiteitskaart (nr. 00472232) niet correspondeert met de persoonlijke en/of officiële documentatie waarover de politie beschikt. De nummering van het voorgelegde document is immers niet in typografie en het document betreft een reproductie van een Iraakse identiteitskaart zodat dient vastgesteld te worden dat de voorgelegde identiteitskaart geen origineel document is. Bovendien legt hij fotokopieën neer van de identiteitskaarten van zijn familieleden en hemzelf en blijkt de fotokopie van zijn identiteitskaart niet dezelfde te zijn als het document dat door de Federale Politie werd onderzocht, vermits deze fotokopie een andere nummer heeft (nr. 00633911). Derhalve kan aan de voorgelegde documenten betreffende verzoekers identiteit en afkomst, mede in acht genomen de informatie in het administratief dossier, Cedoca-antwoorddocument IRQ 2006-039w, waaruit blijkt dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn, geen enkele objectieve bewijswaarde worden toegekend.

Vermits verzoeker zijn identiteit niet heeft aangetoond, maakt hij evenmin aannemelijk familie te zijn van S.E.S., zijn beweerde zus die in Duitsland een verblijfstitel voor drie jaar verkreeg op grond van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en van S.E.H. en K.O.B., zijn beweerde ouders die door het UNHCR in Turkije als vluchteling werden erkend. Verzoekers familiale band met bovengenoemde S.E.S., zijn beweerde tweelingzus, is ten zeerste twijfelachtig omdat het verzoek tot overname van zijn asielaanvraag door Duitsland werd geweigerd aangezien de familieband met S.E.S. niet was aangetoond. S.E.S. zoals blijkt uit het schrijven van de Duitse asielinstantie van 1 augustus 2008 (document toegevoegd aan het administratief dossier) had bij het indienen van haar asielaanvraag geen melding gemaakt van een tweelingbroer. Zo de Raad van oordeel is dat de verklaringen van S.E.S. niet ten nadele van verzoeker kunnen gebruikt worden is deze vaststelling op zijn minst merkwaardig temeer verzoeker beweert dat zij samen uit Irak zijn vertrokken en in Turkije verbleven. Daarenboven is het eveneens merkwaardig dat verzoekers ouders die in Turkije erkend zijn als vluchteling door het UNHCR op 21 januari 2009 geen pogingen hebben ondernomen om rechtstreeks in contact te komen met de Belgische asielinstanties.

De geboortecertificaten, identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van zijn vermeende gezinsleden zijn ook niet van dien aard dat ze alsnog een familiale band kunnen bewijzen aangezien het slechts fotokopieën betreffen die eenvoudig na te maken en te vervalsen zijn. Uit het Cedoca-antwoorddocument IRQ 2006-039w, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Bovendien stroken verzoekers verklaringen over de geboortecertificaten niet met de in de documenten opgenomen informatie. Verzoeker verklaarde dat hij en de rest van het gezin naar het noorden gingen op 5 maart 2008, zijn moeder in Dohuk bevallen is van de tweeling en dat ze daar hun doopattesten verkregen hebben (CGVS p. 8 en 9) terwijl uit de doopattesten blijkt dat ze in Ninewa, Irak, zijn afgeleverd tussen 1 april 2008 en 3 juni 2008 terwijl verzoeker op dat moment al uit Irak zou gevlucht zijn en de tweeling geboren werd in 2006. Later in het gehoor, na de pauze en wanneer de verschillende documenten worden bekeken, corrigeert verzoeker zich en stelt hij dat op de documenten 2006 staat zodat ze niet in 2008 naar het noorden zijn vertrokken. Verzoekers verklaringen met betrekking tot hun vertrek uit Bagdad naar Dohuk, de geboorte van de jongste kinderen Y. en M., de naam van zijn overleden zus (*“Wie is er dood? Sandra, nog een andere Sandra, er zijn twee zussen die Sandra noemen”*: gehoor p. 8; *Welke zus is er overleden? De naam van die zus? Sandra Bij DVZ heb je gezegd Sanar? Ja Sanar, want Sandra is de kleine en de andere is Sanar. Er is dus maar 1 Sandra in de familie*” gehoor: p. 9-10) en de wijze waarop en waar de documenten van de kerk werden bekomen, zijn verward en incoherent. Dat verzoeker de vergissing begaat over het al dan niet zwanger zijn van zijn moeder en derhalve de geboorte van de jongste tweeling toen ze naar het noorden vertrokken is onverklaarbaar is vermits 5 maart 2008 de door verzoeker vermelde vertrekdatum is naar Turkije (gehoor p. 18). Van een zeventienjarige kan verwacht

wordt dat hij met zekerheid weet of zijn moeder al dan niet zwanger was en derhalve of hij intussen een nieuwe broer en zus had op het ogenblik van zijn vertrek uit zijn land van herkomst. De bewering dat hij samen met zijn zus S. op 5 maart 2008 naar Turkije zou zijn vertrokken kan evenmin kloppen vermits S. in februari 2008 asiel heeft aangevraagd in Duitsland. Niettegenstaande verzoeker met deze vaststelling geconfronteerd werd blijft hij volhouden en stelt hij nadien dat de persoon uit Duitsland die hem met zijn zus zou herenigen hem aanraadde te verklaren dat hij met de auto naar Duitsland was gekomen samen met zijn zus op 5 maart 2008. De Raad kan derhalve enkel vaststellen dat verzoeker de waarheid niet spreekt met betrekking tot zijn reisweg en zijn vertrek uit Irak, ter terechtzitting houdt verzoeker overigens vol dat hij uit Turkije is vertrokken terwijl uit het administratief dossier blijkt dat hij met een Engels paspoort vanuit Athene reisde, en dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn familie, inzonderheid de geboorte van de tweeling en zijn overleden zus niet coherent. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers relaas en zetten zijn beweerdde familiebanden op de helling.

2.6. De Raad stelt daarnaast vast dat verzoeker er, naast zijn identiteit en familiale banden, evenmin in geslaagd is zijn afkomst uit Bagdad, Irak, geloofwaardig te maken. Ofschoon de Federale Politie inderdaad geen opmerkingen had met betrekking tot de echtheid van het door verzoeker neergelegde nationaliteitsbewijs, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoonde dat hij de in het nationaliteitsbewijs vernoemde persoon is. Waar verzoeker dienaangaande aanvoert dat de beslissing van de Commissaris-generaal misleidend is omdat hij als vermoord zwijgt over het door hem neergelegde nationaliteitsbewijs waarover de politie geen enkele opmerking had, wijst de Raad erop dat de Commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met dit document. Op het einde van de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal immers dat de door verzoeker voorgelegde documenten niet in staat zijn voorafgaande appreciatie om te buigen, de vervalste identiteitskaart vragen doet rijzen bij de bewijswaarde en authenticiteit van de andere ter staving van zijn asielaanvraag voorgelegde documenten, Iraakse documenten slechts relatieve bewijswaarde hebben aangezien deze gemakkelijk illegaal te verkrijgen zijn en dat het voorleggen van documenten gepaard moet gaan met het afleggen van geloofwaardige verklaringen. Bovendien is de Commissaris-generaal niet verplicht alle elementen in het voordeel van de asielzoeker in zijn beslissing op te nemen (RvS 19 december 2007, nr. 178 032) zodat de kritiek dat de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal misleidend is, niet aanvaard kan worden.

Hoe dan ook, documenten kunnen slechts in aanmerking worden genomen voor zover deze een waarachtig, plausibel en coherent relaas ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is gelet op verzoekers ontoereikende kennis over Bagdad.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, werd wel degelijk rekening gehouden met zijn jeugdige leeftijd en was zijn kennis omtrent meer dan vijf punten ontoereikend. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker tijdens het gehoor duidelijk werd gevraagd welke rivier in Bagdad ligt en dat verzoeker foutief antwoordde dat de Shat al Arab, de Tigris en de Eufraat door Bagdad lopen (CGVS p. 4), al blijkt uit zijn antwoorden dat hij vermeldde dat de Tigris en Eufraat "*nadien*" samenkomen. Niet alleen is verzoekers kritiek, met name dat hij nooit gezegd heeft dat de Tigris niet door Bagdad loopt, onterecht aangezien de Commissaris-generaal dit zelf nergens gesteld heeft, ook verzoekers verweer dat hij de vraag begrepen had als welke rivieren er in Irak zijn, kan niet aanvaard worden. Uit het gehoorverslag blijkt immers duidelijk dat herhaaldelijk gevraagd werd naar de rivier(en) in Bagdad: "*Welke rivier ligt in Bagdad? Wat bedoel je? Is er een rivier in Bagdad? Shat al Arab en ook de Tigris en de Eufraat ook want de Tigris en de Eufraat komen samen nadien. In Bagdad zijn er drie rivieren? Ik denk twee: Tigris en Eufraat komen samen Dus de Tigris en de Eufraat komen samen in Bagdad? Tussen Bagdad en tussen een beetje hoger dan Bagdad, richting het noorden van Irak buiten Irak. Maar de Eufraat loopt die door Bagdad? Ja Shat al Arab loopt die door Bagdad? Ik denk van wel*" (CGVS p. 6). De Raad is van oordeel dat verzoekers onzekere verklaringen met betrekking tot de rivieren die in Bagdad stromen de geloofwaardigheid geboren en getogen te zijn in Bagdad en daar verbleven te hebben tot aan zijn vertrek naar België op "5 maart 2008" sterk ondermijnen. Immers van een jonge man die zijn hele leven in Bagdad heeft doorgebracht en die daar school heeft gelopen mag verwacht worden dat hij zonder enige aarzeling minstens kan aangeven welke belangrijke rivier door zijn stad loopt. Overigens dient te worden opgemerkt dat deze vaststellingen, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wel overkomen met de nota's van zijn advocaat (p. 7): "*welke rivier door Bagdad? Shad al Arab, Tigris en Eufraat; vloeien samen; 3 rivieren in Bagdad? Denk 2 Tigris en Eufraat; komen samen in Bagdad? Meer naar het noorden Tigris door Bagdad? Ja; Shad al Arab door Bagdad? Denkt van wel*".

Daargelaten verzoekers verklaringen met betrekking tot Abu Nuwas, is het daarnaast niet aannemelijk dat verzoeker beweert dat Karch een wijk is die aan dezelfde kant ligt van Bagdad als Rusafa terwijl

Bagdad in twee verdeeld wordt door de Tigris en deze delen Karch en Rusafa genoemd worden (CGVS p. 6). Verzoeker beweert zich hieromtrent te hebben vergist hetgeen echter niet afdoende is om zijn gebrekkige kennis te vergoelijken.

Ofschoon verzoeker ook beweert school te hebben gelopen tot en met het eerste middelbaar en nadien te hebben gewerkt in Bagdad, weet verzoeker ook niets te vertellen omtrent Sadr-City, de Sumer-wijk en de aanwezigheid van een luchthaven in de buurt van zijn wijk Bagdad Jedidah (CGVS p. 12 en 13). Dat Bagdad zeer uitgestrekt is en dat hij nauwelijks buiten zijn eigen wijk mocht komen doet geen afbreuk aan het feit dat Sadr-City zeer bekend is en dat hij deze wijk zou moeten kunnen situeren. De bewering dat vele Irakezen in Bagdad de Sumer-wijk in Bagdad niet kennen en dat hij wel andere wijken opsomde die gelegen zijn bij zijn wijk, doet evenmin afbreuk aan het feit dat deze wijk grenst aan verzoekers wijk zodat het onaanvaardbaar is dat verzoeker nog nooit van deze wijk gehoord heeft. Het is daarnaast evenmin aannemelijk dat verzoeker nog niet gehoord heeft van de luchthaven 'Rashid Airport' terwijl deze dichtbij zijn wijk ligt, ongeacht het feit of deze nog in gebruik is of niet.

Dat verzoeker ook, gevraagd naar de sektarische spanningen in Bagdad tussen soennieten en sjiieten, enkel kan vertellen dat het Mehdi-leger en het leger van Al Zarkawi actief zijn als gewapende milities in de stad, zonder dat hij meer informatie kan geven over de strekking tot welke de legers behoren of over de spanningen op zich, is niet ernstig (CGVS p. 13). Gelet op het feit dat Bagdad in zeer ernstige mate geteisterd werd door sektarisch geweld en mede gelet op het feit dat verzoeker zelf verklaarde dat hij na de val van Saddam van zijn vader nauwelijks buiten zijn wijk mocht omwille van het gevaar, kan van verzoeker immers verwacht worden dat hij, zelfs als minderjarige niet-moslim, doorleefde verklaringen kan afleggen van het geweld in zijn stad. Daarnaast weet verzoeker niet of zijn wijk Bagdad Jedidah overwegend soennitische of sjiietisch is en of zijn moskee soennitisch of sjiietisch is.

Ook de motivering omtrent verzoekers foutieve opsomming van de na de val van Saddam Hoessein in omloop zijnde geldbiljetten (CGVS p. 15) wordt niet dienstig weerlegd. Verzoeker ontkent niet te hebben verklaard dat er ook briefjes van 25 en 100 dinar in omloop zijn, doch wijt zijn foutieve verklaring aan stress of onoplettendheid, hetgeen echter niet als voldoende verschoning kan gelden vermits een zekere mate van stress inherent is aan elk interview doch dit niet in de weg staat dat verzoeker een correct antwoord kan formuleren op bepaalde algemene kennisvragen aangaande zijn voorgehouden regio van afkomst. Gelet ook op het feit dat verzoeker gewezen werd op zijn rol tijdens het gehoor en hij derhalve diende bewust te zijn van het belang van de door hem afgelegde verklaringen, is het niet ernstig verzoekers foutieve verklaring te wijten zou zijn aan onoplettendheid.

Met betrekking tot verzoekers verklaringen over zijn geloofsgemeenschap en zijn argument dat hij op bepaalde kennisvragen wel antwoordde, wijst de Raad erop dat het feit dat hij op enkele vragen over zijn geloof kon antwoorden, niet wegneemt dat hij de naam van zijn priester en namen van priesters die werden gekidnapt of vermoord of die zijn gevlucht, niet kent (CGVS p. 13). Nochtans verklaarde verzoeker zelf dat hij gehoord had dat er een periode was waarin vele priesters vluchtten en ontvoerd of vermoord werden en dat er aanslagen werd gepleegd zodat minstens kan verwacht worden dat verzoeker hier enkele concrete voorbeelden van kan geven.

Rekening houdende met verzoekers leeftijd en de stress van een gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is de Raad van oordeel, alle elementen samengenomen, dat verzoekers voorgehouden relaas en zijn afkomst ongeloofwaardig zijn. Inzonderheid de vaststellingen dat verzoeker zijn familiebanden met zijn zus en ouders niet aantoonde, het feit dat zijn verklaringen over welke rivier door Bagdad stroomt incoherent zijn, zijn gebrek aan kennis over zijn eigen geloofsgemeenschap in Bagdad, de beperkte kennis over de belangrijkste feesten van de Chaldeeuwe kerk (volgens verzoeker "1ste januari; feest van de heilige maand = 1 augustus, de rest ben ik vergeten": gehoor p.14), zijn onwetendheid over de luchthaven in Bagdad, zijn incoherente verklaringen over het tijdstip waarop hij met zijn familie naar het noorden zou zijn gereisd, de incoherente verklaringen over de plaats waar de doopcertificaten zouden zijn bekomen en zijn ongeloofwaardige verklaring dat deze documenten niet in Bagdad kunnen bekomen worden (gehoor p. 9) wijzen erop dat verzoeker de waarheid niet verteld over zijn afkomst. Derhalve kan ook geen geloof worden gehecht aan zijn bewering dat hij in Bagdad vervolging vreest vanwege onbekenden omwille van de samenwerking van zijn vader met de Amerikanen.

2.7. Zo verzoeker ten slotte aanvoert dat de Commissaris-generaal niet omzichtig te werk is gegaan omwille van de misleidingen, verschillen in de notities, bepaalde nuances die ontbreken, ..., meent de Raad hieruit te mogen afleiden dat verzoeker de schending van de zorgvuldigheidsplicht aanvoert. Dit beginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De Raad is van oordeel dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund heeft op alle gegevens van het administratief dossier,

op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord en tijdens het interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij kon zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die de Chaldeeuwse taal machtig is. In casu wordt zelfs vastgesteld dat verzoeker meermaals geconfronteerd werd met incoherente verklaringen en aangemoedigd werd om de waarheid te spreken. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden. Het argument dat verzoeker ingevolge het lange wachten tussen zijn asielaanvraag en zijn gehoor op het Commissariaat-generaal meerderjarig geworden is, doet hieraan geen afbreuk.

2.8. Gelet op het feit dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegepast als men overtuigd is van verzoekers algemene geloofwaardigheid en wanneer de verklaringen coherent en aannemelijk zijn, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.9. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Elke aanvraag voor internationale bescherming dient individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Gelet echter op het feit dat verzoeker omwille van bovenstaande elementen niet aannemelijk gemaakt heeft afkomstig te zijn uit Bagdad, Irak, kan hem de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoekers afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is. Er worden geen andere elementen aangehaald waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Tot slot benadrukt de Raad dat de motivering van de bestreden beslissing omstandig is ontwikkeld en als een geheel moet worden gelezen, waarbij niet wordt vereist dat ieder afzonderlijk element ervan die beslissing in haar geheel moet dragen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 februari 2010 door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS